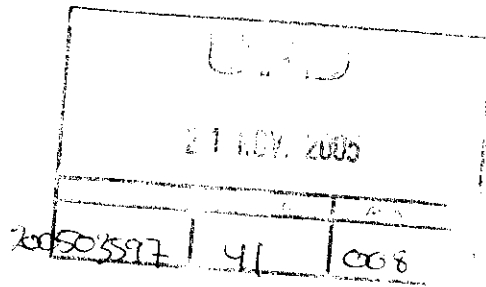

Utdannings- og forskningsdepartementet
Postboks 8119 Dep.
0032 Oslo

Saksbehandler
Anne Marie Snekvik
Telefon +47 73 59 52 94
E-post anne.snekvik@adm.ntnu.no

Vår dato:
07.11.2005

Vår ref.:
2005/9267/008/AMS

Deres dato:
16.08.2005

Deres ref.:
200405483

HØRING - UTKAST TIL FORSKRIFT OM EGENBETALING

NTNU viser til departementets brev av 16.08.05.

Vi har følgende kommentarer til utkastet:

§ 3-1

Hovedregelen om at det ikke kan kreves egenbetaling står i § 3-1. Departementet sier i sine merknader til § 3-2 at institusjonen ikke kan omgå begrensningene i § 3-1 ved å dele opp studieprogram som normalt fører frem til en grad eller yrkesutdanning, for å kunne tilby de som egenbetalingsstudier. Vi foreslår at departementets merknad angående omgåelse blir presisert i selve bestemmelsen, dvs. § 3-1.

§ 3-2

NTNU støtter at det er *styret selv* som skal ha myndighet til å godkjenne at det aktuelle kurset eller studieprogrammet kan finansieres med egenandel. At forskriften stiller krav om at det skal være *styret selv* som også skal godkjenne størrelsen på egenbetalingen, vil bidra til å sikre gratisprinsippet.

§ 3-3

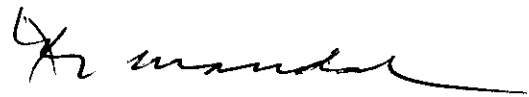
Bruk av egenandel ved obligatoriske feltkurs og ekskursjoner, kan bli problematisk dersom § 3-3 blir vedtatt som foreslått. Det bør fremgå av selve forskriftsbestemmelsen i hvilken grad institusjonene kan kreve egenbetaling for feltkurs og ekskursjoner og hva departementet forstår som *mindre beløp*, jf. departementets merknad til bestemmelsen.

Økt internasjonalt samarbeid vil sannsynligvis føre til spørsmål omkring skolepenger og egenbetaling ved samarbeid med utenlandske utdanningsinstitusjoner. Som eksempel kan vi nevne samarbeid med utenlandske universiteter der undervisningen foregår ved det utenlandske universitetet, mens eksamen avlegges ved det norske. I slike tilfeller kan det bli krevd skolepenger til dekning av undervisning og tilgang på PC-saler, bibliotek og andre campusfasiliteter ved det utenlandske universitetet som ikke fullt ut blir dekket av Lånekassen via stipend. Det resterende vil da bli en egenandel. Spørsmålet blir om det vil være i strid med forskriften dersom studentene må betale dette selv og emnet inngår som

f.eks et valgemne i et ordinært mastergradsstudium. Forholdet til skolepenger i forbindelse med internasjonalt samarbeid bør avklares nærmere i forskriften.

Med hilsen

Torbjørn Digernes

Per Ivar Maudal
universitetsdirektør